

Udlandet, og at man ikke behøver at købe kostbare Dyr til Hestevælsens Forbedring. Dette, siger han, kan kun opnaaes ved fri Concurrency og ikke igjennem Statsstutterier. Jeg var maaskee ikke saa heldig ganske nøie at høre, hvad den ærede Minister medbeelte paa mit Spørgsmaal om de saakaldte General Hegermanns private Arabere. Saavidt jeg forstod den ærede Minister, sagde han, at Regjeringen ikke havde Noget med dem at bestille, men da vi nu vide, at denne høitstaaende Mand har reist paa Hestevæsenet for offentlig Regning, saa beider jeg den ærede Indenrigsminister eengang for alle at gjøre en Ende paa disse Historier ved at erklære, at Staten hverten har havt Udgift ved Indkjøbet af Hestene eller har havt Udgift ved selv at pleie dem. Det er vel kun en ringe Ting, men da det hører hjemme her, haaber jeg, at det ikke vil befindes urigtigt, at vi faae dette lille Spørgsmaal opklaret. Jeg kan ikke troe Andet, end at vi endelig nu af forskjellige Grunde maae være komne saa vidt, at vi, baade fordi det er rigtigt og fordi det er nødvendigt, indsee, at naar vi ville hævde vor Uafhængighed, skulle vi affkaffe alle unødvendige Udgifter, idet vi vide, at det Nødvendige allerede er saa betydeligt, at vi kunne have svært nok ved at udrede det.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, skal jeg blot gjen tage, hvad jeg yttrede igaar, at Statskassen hidtil ingen Udgift har havt af det nævnte Indkjøb; men om det kan blive Tilfældet, kan jeg i Dieblisset ikke sige. Muligt bliver det en Sag, som maa afgjøres ved Domstolene, men derom kan jeg ikke nu yttre noget Bestemt. Iøvrigt skal jeg blot med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om denne Sag bemærke, at Mytten netop er den, at her ikke er Spørgsmaal om Arabere, thi var der blot kjøbt Saadanne, havde Sagen stillet sig ganske anderledes, men det er Verbere, der er kjøbt, ffjøndt hele Expeditionen gik ud paa at købe Arabere. — Jeg troer dog endnu at burde bemærke, at efter min Mening kan en Sag af denne Bestaaenhed virkelig ikke afgjøres efter, hvad enkelte Medlemmer udtale om, at det er

deres Formening, at Stamsstutteriet er til Stade; det er, synes jeg, ikke tilstrækkeligt til at tage Beslutning om Sagen. Jeg troer, at denne Sag er af den Bigtighed, at den bør undergives en alvorligere Prøvelse og en nærmere Indhentning af Oplysninger, end der kan blive den tildeel ved Finantsloven. Der er derfor al Anledning til at følge det Forslag, som Finantsudvalgets Fleertal har fremsat. — Hvad det hvide Stod angaaer, berøer det ogsaa paa en Feiltagelse, naar det ærede Medlem bemærkede, at jeg lægger Vægt derpaa. Jeg sagde kun, med Hensyn til hvad der var udtalt derom, at Stutteriet havde Udsigt til om omtrent 2 Aar at kunne levere et Tjirspand af dette Stod, men jeg skal ikke kunne sige, om det virkelig vil blive opnaaet. Naar det Hele kommer under fornudden Prøvelse, vil det imidlertid ogsaa kunne tages under nærmere Overveielse, hvorvidt der skal holdes paa det hvidspødt Stod eller ikke.

F. Mourier-Petersen: Jeg skal lige saalidt som foregaaende ærede Talere optræde som Talsmand for Stamsstutteriet, og der er saameget mindre Anledning for mig til at gjøre det, som netop de Principer, hvorefter man er gaaet frem, siden Loven af 23de Januar 1862 udkom, ere i complet Modstrid med de Anstuelser, jeg søgte at forfægte her i Thinget, da Loven var til Behandling, nemlig, at man ikke skulde opfriske det frederiksborgske Blod ved Arabere. Det kan nemlig ikke nægtes, at de Indkjøb, der have været gjorte til Stutteriet, have været uheldige, og at dette har bidraget til end yderligere her i Thinget at vække den Stemning imod Stutteriet, der ijsorveien, som bekendt, ikke har været meget gunstig. Naar dertil komme vore nærværende uhykkelige Forhold, hvor der er saa stor Opfordring til Besparelser og Indskrænkninger samt til at bringe Economie ind i vor hele Statshuusholdning, er det meget forklarligt, at Udvalget har taget sig alvorligt af Sagen, og at man søger at bringe en Forandring ind i det Bestaaende. Men jeg skal dog henstille til Thinget, om det paa nogen Maade vil være rigtigt, og stemme med den Moderation og Besindighed, som Thinget ellers synes at ville